

Sygn. akt IV U 1317/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 lipca 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje S. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 21 czerwca 2016 r.

/-/SSO J. Barczewski

Sygn. akt IV U 1317/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., decyzją z dnia 18 lipca 2016 r., znak: (...) odmówił ubezpieczonemu S. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do spornego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że organ rentowy niesłusznie odmówił mu prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ niezasadnie nie uwzględnił do wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych okresu od 07.10.1980 do 02.11.1980 r., tj. czasu po odbyciu służby wojskowej a przed podjęciem pracy oraz od 23.06.1975 do 12.07.1985 r., tj. zatrudnienia w Nadleśnictwie G..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł

o jego oddalenie wskazując, że powyższe okresy nie zostały zaliczone, albowiem pierwszy z nich nie jest traktowany w ustawie emerytalnej jako okres składkowy lub nieskładkowy, zaś za drugi nie przedstawiono dokumentu potwierdzającego zatrudnienie wnioskodawcy, jak również żadnego dowodu potwierdzającego wykonywanie pracy w tym czasie przez wskazywanych świadków. W tej sytuacji ubezpieczony legitymuje się stażem 39 lat 11 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, zamiast wymaganych 40 lat.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. K., urodzony dnia (...), ostatnio zatrudniony do dnia 31 października 2015 roku w (...) Spółce z o.o. w K., od dnia 9 listopada 2015 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. jako bezrobotny z prawem do zasiłku od dnia 9 listopada 2015 roku. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie przedstawiono mu żadnych ofert pracy.

(dowód: świadectwo pracy k. 7 akt ZUS, zaświadczenie PUP k. 17 akt ZUS)

W dniu 16 maja 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Do wniosku załączył świadectwo pracy od ostatniego pracodawcy, z którego wynikało rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron z przyczyn nie dotyczących pracownika zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. Z dokumentu tego wynikało zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 16.08.1978 r. do 31.10.2015 r. Z akt kapitałowych wynika, że skarżący zatrudniony był od 01.09.1972 r. do 21.06.1975 r. Od 25.10.1978 r. do 06.10.1980 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, przystępując do pracy po powrocie z dniem 03.11.1980 r.

(dowód: wniosek, dokumenty dotyczące zatrudnienia, kserokopia książeczki wojskowej w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 31 maja 2016 roku, niezaskarżoną w niniejszej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia przedemerytalnego, albowiem na dzień ustania stosunku pracy udowodnił on 39 lat, 11 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(dowód: decyzja z 31.05.2016 r. k. 19 akt ZUS)

W dniu 20 czerwca 2016 r. wnioskodawca przedłożył organowi rentowemu pismo zatytułowane „odwołanie”, w którym wskazał na posiadanie stażu przekraczającego 40 lat. Załączył do niego m.in. protokoły zeznań świadków J. W. i S. J., którzy potwierdzili zatrudnienie skarżącego w Nadleśnictwie G. w okresie od 23.06.1975 r. do 12.07.1975 r.

(dowód: pismo ubezpieczonego k. 22 akt ZUS, protokoły zeznań świadków k. 24, 25 akt ZUS, oświadczenie wnioskodawcy k. 29 akt ZUS)

Decyzją z dnia 18 lipca 2016 roku, zaskarżoną w niniejszej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na nieudowodnienie przez ubezpieczonego 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(dowód: decyzja z 18.07.2016 r. k. 31 akt ZUS)

W okresie od 23 czerwca do 12 lipca 1975 r. wnioskodawca zatrudniony był w Nadleśnictwie G. w ramach pracy wakacyjnej organizowanej przez Ochotnicze Hufce Pracy. Pracował przy wycinie gałęzi, pielęgnacji szkółek leśnych, doглядaniu pożaru torfowisk. Od poniedziałku do piątku czas pracy wynosił 8 godzin dziennie, zaś w soboty 6 godzin. Zatrudnieni w Nadleśnictwie uczniowie zamieszkiwali we wskazanym wyżej okresie w namiotach. Potwierdzeniem świadczenia pracy jest pamiątkowy breloczek z wypalonym napisem „L. L. W..” z jednej strony i „(...) (...) z drugiej.

(dowód: breloczek k. 9, przesłuchanie wnioskodawcy k. 10 v., zeznania świadka S. J. k. 20 v.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów z akt sprawy, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Dał wiarę dowodowi z przesłuchania wnioskodawcy i zeznań świadka S. J., albowiem były one spójne i logiczne, znajdując nadto potwierdzenie w danych wypalonych na breloczku z k. 9 co do okresu zatrudnienia skarżącego w spornym okresie.

Przechodząc do oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego na wstępie rozważań należy wskazać, że ubezpieczony dochodzi ustalenia uprawnień do spornego świadczenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 wzmiankowanego aktu prawnego, prawo do świadczenia emerytalnego przysługuje również osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Ponadto, w myśl ust. 3 tego przepisu, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, spełnia łącznie następujące warunki: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złożyła wnioski o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że ubezpieczony po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych nadal był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy oraz złożył wnioski o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w ustawowym terminie. Jako osoba urodzona (...) nie osiągnął wieku 60 lat, zaś bezsporny łączny czas okresów składkowych i nieskładkowych uprawniający do emerytury wynosi 39 lat, 11 miesięcy i 10 dni. Rozwiązanie ostatniego stosunku pracy nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało zatem ustalenie, czy wnioskodawca udowodnił łączny czas okresów składkowych i nieskładkowych uprawniający do emerytury w wymiarze 40 lat.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że należy zaliczyć wnioskodawcy do okresów składkowych czas zatrudnienia w Nadleśnictwie G. w okresie od 23 czerwca do 12 lipca 1975 r., tj. w wymiarze 20 dni, co pozwala na osiągnięcie wymaganego stażu 40 lat. Fakt świadczenia przez niego pracy w spornym czasie potwierdzają zgodne zeznania odwołującego się i świadka S. J., którzy wskazali na zatrudnienie od poniedziałku do piątku w wymiarze 8 godzin dziennie, zaś w soboty 6 godzin. Ich twierdzenia uwiarygadniają zapisy na pamiątkowym breloczku z k. 9 akt sprawy o treści „L. L. W.” z jednej strony i (...) (...) z drugiej.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (mającego zastosowanie przez art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych), za okres uprawniający do emerytury uznaje się m.in. okres składkowy ubezpieczenia.

Faktem jest, że wnioskodawca nie może przedstawić dowodu opłacania ubezpieczenia za sporny okres lub list płac, albowiem zostały one zlikwidowane (k. 28 akt ZUS).

Jednakże w orzecznictwie SN podejmowana była kwestia oceny jako okresów składkowych takich okresów zatrudnienia, za które nie zostały opłacone należne składki na ubezpieczenia społeczne. Przyjmowano, że przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych uwzględnia się okresy podlegania ubezpieczeniu, nawet bez składki, gdyż pracownika nie można obciążać ujemnymi skutkami zaniedbań pracodawcy w zakresie opłacania składek (por. uchw. SN z 11.5.1994 r., II UZP 5/94, OSNAPiUS 1994, Nr 6, poz. 97; wyr. SN z 24.3.1995 r., II URN 7/95, OSNAPiUS 1995, Nr 17, poz. 219; wyr. SN z 5.4.1995 r., II UR 3/95, OSNAPiUS 1995, Nr 17, poz. 222; wyr. SN z 23.3.1999 r., II UKN 535/98, OSNAPiUS 2000, Nr 10, poz. 402; wyr. SN z 14.3.2006 r., I UK 205/05, Pr. Pracy 2006, Nr 5; wyr. SN z 6.4.2007 r., II UK 185/06, OSNP 2008, Nr 9–10, poz. 143; także wyr. SA w Katowicach z 20.10.2005 r., III AUA 1126/04, Legalis).

Stanowisko to jest zrozumiałe wobec faktu, że przed 1.1.1999 r. składka nie była zindywidualizowana, a ubezpieczony pracownik nie miał nawet możliwości kontrolowania wykonywania stosownych obowiązków przez pracodawcę, a tym bardziej podjęcia kroków w celu ich wyegzekwowania.

Nie było natomiast zasadne stanowisko ubezpieczonego w zakresie, w jakim domagał się on zaliczenia do stażu nieskładkowego okresu między zakończeniem służby wojskowej, a zgłoszeniem gotowości do pracy u dotychczasowego pracodawcy. W orzecznictwie wskazuje się bowiem, że okresy nieskładkowe zostały enumeratywnie wymienione w art. 7 w/w ustawy, który jednak nie zawiera wariantu zaliczenia okresu przerwy pomiędzy zwolnieniem z czynnej służby wojskowej, a powrotem do pracodawcy. Okres takiej przerwy nie jest także wymieniony jako okres składkowy w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, który wskazuje, że za okresy składkowe uważa się okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby (por. wyrok SA w Białymstoku z 05.10.2010 r., III AUa 621/10).

W tym stanie rzeczy, wobec spełnienia wszystkich przesłanek przewidzianych ustawą o świadczeniach przedemerytalnych, w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, że wnioskodawca ma prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Mając na uwadze art. 7 ust. 1 ww. ustawy zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami o których mowa w ust. 3 tj. dowodami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzją o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informacją o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a także dowodami wymaganymi do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określonymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przyznanie wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego możliwe było od dnia 21 czerwca 2016 r., tj. kolejnego dnia po złożeniu przez niego pisma zatytułowanego „odwołanie” (k. 22 akt ZUS). Dopiero wówczas bowiem skarżący powołał się na okres, którego uwzględnienie pozwoliło na przyznanie mu prawa do świadczenia, załączając zeznania świadków. Kwestionowanie tych dowodów przez organ rentowy nie może zmieniać oceny, że wszelkie konieczne do uzyskania prawa dokumenty ubezpieczony złożył 20 czerwca 2016 r., a zatem datę wymagalności świadczenia ustalono na dzień kolejny (por. wyrok SA w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 26/14).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przepis art. art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.,

Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

SSO J. Barczewski